

[PLUNIE *sb n*

A sg pluni(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Splunięcie, wyplucie: iż ci którzy chcą zęby białe zachować/ także y dech dobry mieć/ wnet po rąnu fkoró się ocnie/ [...] pierśi y żuchwy przez odcharknienie/ á plunienie wyczyścić SienHerb 518a.

Cf PLUNAĆ

KW